

Sy-li spēwał,
Pilnje džęłał,
Strowja će
Swójbny statok,
A twój swjatok
Zradny je.

Za staw spróčny
Napoj mócný
Lubosc ma;
Bóh pak swěrny
Přez spar měrny
Čerstwosc da.

Njeh ty spēwaš,
Swěrny džęłaš
Wšędne dny;
Dżeń pak swjaty,
Duši daty,
Wotpočń ty.

Z njebjes mana
Njeh či khmana
Žiwnosc je,
Žiwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřew će! F.

Čerbiske njedželske kopjeno

Čakozil 1891 Čhrjebjanskil farar dr. theol. a fil. Bjedrič Sella.

W Budyščinje

9. augusta 1936

Baužen

9. njedžela po šwjatej Trojizy.

Mark. 122, 41—44.

Kražna wěz je, hdyž něchtó jałmožinu a šmilne dary wudžěluje, abo pšes šmilne dary bližšemu s nusy wupomha. To wščitko je swonkowne snamjo křesćijansteje pobožnojće. Tehodla je tež naš Čbóžnik, přjedny hač šwojich wučomnikow wóčzenašch wučěšche, wo dawaniu jałmožiny rěčal. Ale pšchi tym je strach, šo dawanie jałmožiny jenož se swonkownym wašchjom šo stacž móže. Jesuž na to pokasuje: „Mějće kędžbu na wašchu jałmožinu, šo byšchće tu šamu njedawali pšed ludžimi, tak šo byšchće wot nich widženi byli.“ Čsmilne dary pšchinjekeju čęscž pola čłowjekow, pomozna lubošč dawa nam křesćijanste mjeno. Dha je nětk to spytowanie wulke, šo šo šmilne dary wudžěluja niz šobucžerpjenja dla, ale šo by wot ludži widžane bylo a šo mohł tajki čęscž a dobre mjeno wužiwacž. Pohladaj tam na teho měšchnika a na Levitu w pšchirunanju. Jako wonaj teho bjes rubježnikow padnjeneho bližšeho na pošmorweho ležo wuhladašchtej, džęštaj wonaj nimo. Ale hdyž woni na hašach a w šchulach jałmožinu wudželowachu, dha dachu woni křudnych hromadže wolacž, šo bychu prawje wjele jich dobročiwoscž widželi.

Tak dawaju wjele šwoju jałmožinu jenož tehodla, dofelž tež drušy to čžinja, abo šo bychu jich mjena w nowinach wošjewjene bylo. Tón pak njemóže žadny křesćijan byčž, kotryž pšchi nusy šwojeho šobucžlowjeka jenu twjerdu wutrobu a šamčnjenu ruku ma, kotraž njepomha. Čak mohł wón w šlubje teho stejecž, kiž šam ša tymi wužadnymi šwoju ruku wupšchestrě, šo jich dótkny a jich wuhoji? Šow tón Čnjese šam pšchi Božim křęčžu kędži a na te dary kędžbu je a je wotwaži. Tuž čžemy tež my kędžbowacž na hłóž našeho Čnjese: „Mějće kędžbu na wašchu jałmožinu“.

1. Tón Boži křęčž stejesche w pšcheddworje templa. Tež my mamy tajke Bože křęčžiki stejo, šady woltarja tón křęčžik ša mišionstwo, pšched žyrkwinskimi durjemi ša wšchelake kollekty. Šusto šo šchlicžki wuštajeja abo šo wopor na woltar toho Čnjese škladuje. Tute woporny šluscheja wšchelakim wotpohladam. Č tebi tež pšchindže do domu pošelnič kiž šmilne dary hromadžuje ša wšchelake druhe wotpohlada-nja. Mašch tež w domje wošebje škladnošč, jałmožinu wudželowacž. Je šnadž jena stara macžer, kotruž ty hladašch, abo jene křorowate džęčžo, kotrež ty š wulkej prózu a woporami wotčęhnuješch, abo jow je šwojba š wjele džęčžimi we twojim domje, w twojim šušodštweje abo pšchecželštweje, kotryž na křlębje abo na draščę pobrachuje. Ty šnadž hišchće se šchulšeho čžaša šem wěšch, šchto Luther džęšche, jako něhdy jedyn křudy studenta šo wo jeho durje křapašche a wo jałmožinu prošyšche? Luther njemějesche, kaž je snate, šam wjele, dofelž wjele dobroty wopočasowasche a šobudžęlesche. Nětkle pak mějesche jenož jedyn toleč, kiž bęšche we měčče Joachimsthal w Rudnych horach bity, a kotryž čžyšche šebi rad š wopomnjecžu šchowacž. Ale jako tón studenta wo šmilny dar prošyšche, dha džęšche wón š wješelosčžu: „Joachimje, won š tobu, Čnjese Jesuž steji wonka.“

Čchto wot naš by to tež tak čžinil? Ach njedchamy na hłóž našeho Čnjese pošluchacž, hdyž wón praji: „Šam hłodny był, a wy ščę mi jęšč dawali!“ „Čawěrnyje, ja praju wam, šchtož wy čžinili ščę jenemu mjes tymi najmjęšchimi bratrami, to ščę wy mi čžinili.“

Šaj, mějće kędžbu na wašchu jałmožinu, šo byšchće tu šamu pšched tym Čnjesom a niz pšched čłowjekami dawali.

2. Pšchetož tón Čnjese widži twoje dary a waži twoje dary. Dha pšchindže jena wudowa, š blędnym woblicžom. Čsnadž šo hantbowasche, dofelž móžešche jenož mačo do Bože-ho křęčžika pošožicž. Č šchto je wona nuts pošožila? Jesuž

nam to powjeda: Dwe šherpatzy, tej sczinišchtej mały pienjeżł. Derje, so czi bohaczi jo nješkū widzeli, knadz buchu teho maleho dara dla šo jej šmjeli. Ale hdyž tež nichtón na to njekeďzbuje, Jesuž widzi jejny dar.

Njeje to khotna wěz, hdyž widzimy, so Jesuž kóždy dar widzi? Haj, wón budze na šudnym dnju wědžecž, šhto je jeho w tych hlódných nakycził! Ach pola tak wšhelatič Božich kašecžach šmy my hižom nimo šchli a nješkmy nicžo do njeho škladowali; tak wjele škladnošće je nam tón Knjes hižom pošćicził, jemu dobrotu cžinicž, a my jeho nješkmy pntali. Wón klapašče šo wo durje naščeje wutrobny, ale my je samknyčmy a džachmy: „Sa to ja nicžo njedam.“ Jesuž twoje dary widzi! Jemu njeje pšchemało, daj jenož trošćtnje twoju šherpatku a njeměł tež tuteje, dha potom dołonjej rad małe šćutki teje lubošće, kšoremu bratrej, kšorej šotije!

Jesuž waži twoje dary! Jako Jesuž widzešče, so ta stara macž pienješy do Božeho kašecža powoži, sawoła wón šwojich wuczomnikow k šebi, polaša na tu wudowu a džešče k nim: „Sawěrnje, ja praju wam, ta kšuda wudowa je wjazy do Božeho kašecža položiła, hdyž-li wšchitzy, kšitiž šu nuts kladli.“

Kak dha to tón Knjes měni? Czi bohaczi šu wšchitzy wot šwojeho šbnyka nuts kladli. Ale wona je wšchitko, šhtož měješče, nuts položiwa! Wona budžišče jo šama nusnje trjebala, so by šebi jědže nakupiła; wona běšče tola wudowa a dyrbješče šebi šama wšchitko šakšuzicž! Tu pał wi džiš, kał Jesuž dary wotwaži: to małe je w Božich woczach hušto něšćto wulke; a tón Knjes cžini něšćto wulke pšches to małe! Dwe šherpatzy sczinitaj mały pienježł, ale wjele nownych pienježłow na pošledk wulku šumu wuczini, i kšotrejž móže šo něšćto wulke dołonjecž.

Tehodla, hdyž je tebi tón Knjes jenož małe šćedki dał, polož je jenož trošćtnje do Božeho kašecža, pšchetož wono rěła w našim tekšće: „Wón pšchihladowašče“ — niz jenož, šhto nuts škladowachu, ale kał ludžo do Božeho kašecža škladowachu. Eso wě, hdy bychmy my tam pšchi Božim kašecžu šedželi, my bychmy zyle hinał šudžili hačž tón Knjes, pšchetož my licžimy pšchewjele, tón Knjes pał wotwaži!

Dha něłł wěš, ty mašch pšchezo i tym Knjesom cžinicž, kiž w našich bratrach pšched nami šteji, a kał tež pola naš pšchi Božim kašecžu šteji, našče dary widzi, našče dary wotwaži a nam pšchiwola: „Mějće kěďzbu na waschu jałmožinu“. Šamjeń.

Matth. 16, 26.

Šłóš: O Božo lubošny.
 Šhto pomha cžlowjekej,
 Hdyž znył šwět by dobnł,
 Po cžele šbožowny
 Lět wjele w šwěcže j obnł,
 Pał dušchi tradacž dał,
 Měł cžejžo šćhodowacž?
 Šhto k wumoženju dha
 Eswoj' dušče móže dacž?

Šhto pomha cžlowjekej
 Wšcha próza a wšcho džěło,
 Hdyž we tym Knjesu njej'
 Tu žohnowanje měło?
 Tuž ludo kšchesczianški,
 Měj k šwojom' Bohu šo!

Bjes Boha w šwěcže je
 Najhórsche pošanstwo!

Šhto pomha cžlowjekej,
 Hdyž šo pšchegara stara,
 Bjes Boha wšchudžom je
 Wšcho šmjertny dym a para!
 Wšče Bože wodženja
 Esu mudre, potajne;
 Bóh wěcžne knještvo ma,
 Šoh' krašnojcz wěcžna je!

Šhto pomha cžlowjekej
 Eso i hrěšom, šwětom wodžicž?
 Wón w nowym narodže
 Ma w Božich puczach kšodžicž!
 Šlaj, bohabojošć je
 To šbožo cžlowještwa,
 Tón špoczatk mudrošće!
 Eso hladaž — hrěščenja!

Šhto cžlowjek ma a je
 Bjes Boha? — zyle nicžo!
 Wón i rušow wótzneju
 Ma tu, tam wěcžnje wšchitko!
 Wšcho šbožo trajaze
 W wšchohemóžnym Bošy je!
 Móž, cžejcz wšcha Jeho je
 Do wščeje wěcžnošće!

J. W.

Kšchesczianška lubošć w jaštweje.

Šnutšowne mišionstwo je najwobšchěrnišče haj nje-
 wuměrjomne polo, na kotrymž kšchesczianška lubošć šćutkuje.
 A pšchezo wjazy džěła wona na tutym polu namaka. Jene
 i tutnych džěłow je wobštaranje jatnych w jaštwach a jatnych,
 hdyž šu šažo i jaštwa pušćčeni. So to žane lohke džěło nje-
 je, drje šrosumiš; so je to jara nušne džěło, knadz hnydom
 njepšchidašch. Ale wono to je, njedch pšchidašch abo njepšchid-
 dašch!

Do tutoho džěła šu wšchelazy šaštupili, kał tež šjedno-
 cženstwo „Arbeitsgemeinschaft zur Ausbreitung des Evan-
 geliums unter Gefangenen und Einsamen“, kšotrež ma šwoje
 šćjedzišćčo w Frankobrodže n. M. Eswojich pomoznikow a
 šwoje pomocnizy ma pał wono wšchudžom po znyłym němškim
 kraju, tež w Šakškej. Wono šo wo woboje stara, wo duchow-
 ne a cželne šaštaranje jatnych, a niz jeno jatnych, ně tež jich
 pšchiwušnych. Wono tohodla šwojich pšchecželow prošy wo
 štajne dobroprošćenje ša jatnych a jich pšchiwušnych a wo da-
 ry — pienješy a tež wšchelaku potrijebu — a wo wobštara-
 nje jatnych a jich pšchiwušnych. Wono wudawa kóždy měšaz
 tež cžišćčanu rosprawu wo znyłym šwojim džěle. Tuto ko-
 pjeńko móže kóždy, kiž chze šo dale wo tutym džěle wobhonicž,
 drje tež pola šwojeho šararja došćacž. W cžikšle ša augušt
 namakašch mjes druhim lišt, kotryž jatny, kiž je šwišł i tutym
 towařštwom namakał, jemu pšche. Tute lišty, kšotrež w tu-
 tym małym kopjeńku wosjewjene namakašch, šu wulzy ša-
 maze a powuczaze a pominaže. Našpomnjeny lišt jateho ma
 šo něhdže kał:

„Esny Maaš lišt wot 13. 6. 36 došćal a chzu šo Wam
 ša njón wutrobne podžakowacž. Maaš lišt je mje cžim bó-
 le šwješelil, došelž Wny mi šwoju pomoz ša nowotwař nowe-
 ho žiwjenja pošćicžecze. Budžče šebi wěšći, so šym šebi

wědomny, žebi Wašche dowěrjenje wažicž. Ja žym žo hačž žem w žiwjenju s boža sakonjow a ludstwa stajil, ja žym žwoje njeprawe činjenje dopósnał a žo khtutnje prózuj, i nim dospołnje skónčicž.

Ja wěm pak tež, čžehodla bč možno, so tak hluboko padnych. Dofelž bčch wěru do Boha a tak snutskownu mōž šhubil! Jenicžy wěra do Boha mōže trčbnu mōž dačž, wšchitfim spytowanjam žo pšchecžiwjecž...

Bnyh žo wježelil, bnyh-li prawje bōrsny jažo nčotre ryncžki wot Waš dostal. S wutrobnymi postrowami žym ja Wašch...“

Mnyšlimy žebi, so mōže žebi kōždny doščž wuczitacž i tuteho lista a niz mjenje se scžehowaznyh ryncžkow drugeho, kiž pak, puščženny, w dželacžerškej koloniji džela; list je 12. 7. 36 pišal:

„Wutrobnny džak ja Wašch lubny list a ja ipišny a Bibliju. Wčrcžje mi, ja žo pšched žwojimi towaršchemi njehańbuju, Bibliju čžitacž. Bože žlowo čžitacž bu mi potrebnosčž. Šdržž tež nješžym do čžaka žwojeho khtostanja Božemu žlowu žaneje wulkeje wažnosčžje pšchizpěwal, je mi wono tola nčtkle študženi možy. Wšchēdnje w nim čžitam.

S wutrobnym postrowom...“

Nam žo šda, so maja tutaj listaj tuteju, kotrajž pšches čžemnosčžje čžlowiškeho žiwjenja džěšchtaj, wjele prajicž najchemu čžakej, kotryž mēni, so dyrbi a žmē žebi čžlowjeka a čžlowiške pšche wšcho wažicž a so žmē Bože žlowo sanjechacž. Nasch čžakž — to žu pak pšchezo čžlowjekojo nascheho čžaka. S tym wěšo nočžemy prajicž, so wšchitžy čžlowjekojo tak ja-sanjechaja Bože žlowo. Ty tola na pšch. žebi jo wšchšche wšcheho wažišch! Ty na pšch. — kaž tōn jedyn i tamneju — wšchēdnje w žwojej Bibliji čžitajsch! Ty na pšch. žo i modlitwu a i čžorzej prózu ja to starasch, so džecžzi a młodži Bože žlowo lubuja a čžitaja a i njeho wjedža žylnosčž čžerpacž, i kotrežž wobšteja w spytowanjach — tež w tym spytowanju nascheho čžaka, i čžlowiškej možu wobštacž džycž a Bibliju a wěru do Jesom Khrysta žebi mało abo doznyka niz wažicž. Tamnaj bušchtaj mudraj se šchodowanja. Čžehodla džyly my najprjedny šchodu čžerpacž a potom hakle mudri byčž? Mjerčka to: tōrny byčž? W tutym smyšle praji nčmske žlowo tež žyly prawje: „Vorſicht iſt beſſer als Nachſicht!“ Dyrlišch jenož wobej hłownej žlowje — „Vorſicht“ a „Nachſicht“ — prawje ſrošumicž! Šdnž prajachmy: nasch čžakž žebi čžlowiške tak waži, leži w tym wobštoržba pšchecžiwu wšchēm, kiž tež w tutym čžaku žu a kiž džezja w tutym čžaku kšchecžiwjenjo byčž, mjenujžy ta wobštoržba, so woni tak čžinja, jako bychu i tamnymi jeneho mēnjenja byli, so woni pšchemało žwoje kšchecžiwjenstwo wobžwēdcžezja se žlowom a se skutkom pšchecžiwu wšchēm, kiž tež w tutym čžaku žu a kiž džezja w tutym čžaku kšchecžiwjenjo byčž, mjenujžy ta wobštoržba, so woni tak čžinja, jako bychu i tamnymi jeneho mēnjenja byli, so woni pšchemało žwoje kšchecžiwjenstwo wobžwēdcžezja se žlowom a se skutkom pšchecžiwu tajkemu wušbēhowanju čžlowiškeho a sanjechanjom teho, šchtož ja naž čžlowjetow kšchecžiwjenstwa wěra je. Šladaj kōždny, hačž je wōn tež i tutej wobštoržku wobštorženy!

Tamne prjedny mjenowane ſjednocženstwo ſtara žo wotnyh, kiž žu ſkomdžili wčrnje mudri byčž, kiž žwōj dom nje-jałožichu na ſkału, kaž to Jeſuſ Khrystuſ wucži na kōnzu wulkeho předowanja na horje, kotrež, kaž tola wšchitžy wčrnny, Matth. 5—7 ſteji. My mamy wšchitžy dny a dny ſkladnosčž, tamneho ſjednocženstwa pomoznižy pšchi tym byčž, hdnž nčhdžje jecžzi pšchindu i jatny abo hdnž nčtoho w jaſtwie

wěmy. My mamy pak džen a džen ſkladnosčž, byčž čži, kiž žami tak mudri žu, a byčž čži, kiž druhich, ſtarnych a młodnych, wjedu k tutej mudroščži a žylnja w tutej mudroščži, wo kotrež Jeſuſ Khrystuſ rēcžzi, a to i wutrobu a ſmyšlu, se žlowom a i pšchikladom.

Tak žmy my ſnutskowni mižionarojo, tak žmy my kšchecžiwjenjo!

Zyrkej a ſtat.

W Berlinje wuſtupi jich i ewangelſkeje krajneje zyrkwje — se ſtaropruſkeje zyrkwje — w lětach 1932, 1933 a 1934 59 329 wožadnyh a 469 džecžzi; i nich pšchēstupi ke katoliſkej zyrkwi 71. W tutnyh tšjoch lětach jaſtupi jich do ewangelſkeje krajneje zyrkwje 88 549 dorocžžennyh a 219 džecžzi. S tutnyh pšchindže jich 6382 i katoliſkeje zyrkwje a 81 309 i nich bčchu tajžy, kiž bčchu prjedny wuſtupili a nčtk žo jažo do ewangelſkeje zyrkwje wrōcžichu.

Se Serbow a i daloka.

Do Serbow. Tydženja mējeſche w ryncžkach, kotrež po tutym napižmom woſjewichmy, wěšo rēcžacž: njedželu, 16. augusta. Potajkim dženyž ja tydženi je hłowny džen tulētneje ſkhadžowaniki, kotruž Domowina a študowaza młodžina wuhotujetej, a tak žerbſki džen! Šchtož džez žo na ſtudentſkich ſhromadžiſnach wobdželicž, dyrbi tam hižo žobotu byčž. Mjedelſke wuhotowanja budža bóle powšchitkowneho rafa a to-čhodla ja wšchēch wulžy ſajimaze a putaze. Wšchi jěšbje na Kopschinske hrodžišchcžje je ja tnyh, kiž w tamnych kōncžinach wokolo Přecžez domach nješžy, ſkladnosčž, tež nowu autowu drōhu wobhladacž, t. r. wona žo hakle twari, ale ſpōšnajesch hižo, fajka budže a tak pšches nasche lužiſke hona powjedže. Mjedch je dženyž ja tydženi wšchēm wuhotowanjam tež prawje pšchikōdne wjedro ſpožčžene!

S Kšhwacžiz. 8. njedžela po Eswj. Trojizny bč ja naschu wožadnu wujnamna njedžela. Nasch k. wšchšchi ſarač Sa-rijeńk žo i wotžalnym předowanjom se žwojej wožadnu, kotre-jež přeni — a dotal jenicžki — ſarač bč, roſžohnowa. S lčtom 1899, w kotrymž žo nascha wožada ſaloži a nasch Boži dom požwjecžzi, pšchindže wōn k nam. W lčtce 1895 hu wōn wifar we Lupoji; w žamžnyh lčtce pšchindže jako wifar Mi-chaſkeje wožadny do Budnyſchina. 1896 hu tam i kaplanom, wot tam pšchindže w naſpomnjenym lčtce 1899 jako ſarač k nam. 37 lčt je tu žwěru naschej wožadže jako duſchepaſtyr žlužił a po žmjercžzi wšchšcheho ſararja Domaschki jačw wšchšchi ſarač wšchitkim žerbſkim wožadom. S požlednim dnjom jańdženeho mčžaza ſkoži žwoju žlužbu, so by na wot-pocžinik ſchoł po 41 lčtach wobšchērneho jaſtojniſkeho džela, a nčtk bč njedžela roſžohnowanja. Boži dom, wožebje woltač a klčtka, bč rjenje i kwčtkami a i pletwami wupnyšchenny. K. ſuperintendent Berg bč žam pšchikhwatał do tuteje wožebiteje Božeje žlužby. S nim žedžachu na mčštnach woltačniſchcžza wožadni jaſtupjerjo se žwojim mčštopšchēdžydu k. von Watzdorf. W žwojim wotžalnym předowanju porucžzi wōn kaž nčhdny japošchtoł Pawoł wožadnu a wožadnyh Bohu, roſpominajo wšcho, ſchtož bč bylo w bčhu dolhich lčt a žo džakujjo ja wšcho dobre, ſchtož bč naſhonil. Wuina, so je jemu čžezžo, na tutej njedželi na klčtku ſtupicž a žo roſžohnowacž. Po předowanju rēcžesche k. ſuperintendent Berg a džakowasche žo k. wšchšchemu ſararjej ja wšchu žwěrnju žlužbu we wožadze a ſwonka wožadny. Sa zyrkwinu wšchnoščž pšchepoda jemu wumčšžy ſhotowjenny diplom, w kotrymž jemu zyrkwina wšchnoščž wupraja džak a pšchipošnacžje ja wšcho, ſchtož je doſonjal ja wožadnu a wožebje tež ja wšchē

herbste wořady. K. superintendentej pschisamknj so město = pschepnda wořadneho jastupjerstwa, k. von Watzdorf, wu = prajejo dža wořady a jeje jastupjerstwa. Jako widomne snamjo tuteho džaka pschepoda k. wyschšchemu fararjej woli = jowy wobras našeho Božeho doma. Božu službu porjenješki pořawnowy, thór s motettu do předowanja a po tutym sadu kěrliuč: „Tón Knjes je mój pašyr“. Wořadne towarštwu a wohnjowa wobora bėchu šhromadnje kemschi. Eserb ka Boža služba bė druha; tež na tutej skutkowašche pořawnowy thór řobu. Dželž bėšchtej wořadne jastupjerstwo a zyrkwi = na wyschnošć na přenjej Božej službje kłowa rosžohnowa = nja a džaka wuprajkej, njebė na drugej Božej službje wo = řebitnų rěczow. Knjes wyschšchi farar rosžohnowa řo je řerbšimi kemscherjami, kotrymž wón — kaž wšchēm řerbšim kemscherjam — řobu se kłownej předařskej konferenzu sawo = štaji rjane sawoštajeňstwo: nowe řerbste spėwarške. — Njeh Bóh spořćzi našchemu duřchepařtrjej žohnowane měrne lėta wotpočžinka.

Hišće jednn miřionški jubilej. Tež Bethelste miřion = stwo řwjeczi lėřka jubilej a to 50lėtny řwojeho skutkowanja. Wulka kařn lubošće a wulka móg lubošće njeje pschidała, řo řo tam w „měšče lubošće“, kotrež Bodelschwing natwari, spokořičku s dželom na polu Snutskowneho miřionštwu, ně, psched 50 lėtami džėchu na dželko tež na polo Swonkowneho miřionštwu. W septembru, a to wot 3. hačž do 9., džeja tam džakni na to spominadž.

Džen 2. augusta. Esmy řo tydženja wšchitřn na to do = pomnili, řhto tutón džen nam praji? Pólny marřchal Šin = denburg wumřė 2. augusta psched dwėmaj lėtomaj. Wulki džėřche s tuteje cžařnosće a řeřeczijan! My řo dopomnimy, kař je řchoł, kař je wumřėł, hdnž řebi wospjetujemy, řchtož drje njeje we wulkių nowinach cžitacž było tola pař w zyrk = winškich a tu w našchim łopjenku. My řlyřichimy a widžimy řnowa, kař wón, wucžitawšchi kłowa Noweho Testamenta, řwojemu lėkarjej rjekny: „Něř praje ře pschecželniřy řmjercž, řo řmė do řřtwy jastupicž!“ My řebi tež řnowa do pomjarka a řwėdomnja jashćžėpmny, řchtož je jeho wulke sawoštajeňstwo řa kőždeho mjes nami, řiř my řeřeczijenjo řmy: „Starajće řo řa to, řo budže Nėmiřkej Křnřtuř předowany!“ Šchtož je řmėł tam w Tannenbergštim pomniku pschi jeho rowje řtacz, tón je tam tydženja s cžičha w duchu řařo řchoł, tam k rowej tuteho wulkeho, kotrehož row wjedniř a kanřler da na řmjertnym dnju s wėnzow pschicž. — Ale to njeje wšcho, řchtož nam tutón džen 2. augusta praji! Njedopomniř řo, kař tež tehdy bė řobotu 1. augusta a njedželu 2. augusta, tehdy psched 22 lėtami, jako přenje wójniře depesche hačž k nam do wřow pschilėtowachu, jako přeni pólnořchėri s do = mow, s wjeřkow řhwatachu do wójny, kotraž dnřbjeřche tař wulka a řwawna hęcž? A řchto potom bu? A řchto wšcho w tutnų 22 lėtach? Haj, my mamy pschicžiny dořć, tajke dny ras s cžičha hęcž pschi wšchēm nusnym a wulkim a czeřkim džėle tuteho řnjoweho cžařa a pschi wšchēm druhim, řchtož něřkle cžař napjelnja a tež wřacz Nowy Testament a w nim cžitacž a rěczecž se řwojim Knjesom tam horjekach, — kař je to tamny řhėdžiwy rjek 1. augusta 1934 praji!

W **Barlinje** traja dale olympiřke wubėdžowanja. Hobr = řke řylny s wukraja řu řo tam šhromadžite, a hobrřke řylny s tukraja tam řu a pschikhadžeja a wotřhadžeja wšchėdnje. Přesident organizajiřkeho komiteja, ezelenž Lewald, wu = praji pschi řwjatocžnym řapočžatku tutnų wulkių hrow to

pschecze: „Tař ma hęcž tutón řwjedžen ludow řwjedžen do = hęcž řa najlėpřichich, řwjedžen měra řa wšchitřich!“ Wón řkónczi řwoju rěcz: „To dař Bóh“ a prošesēche wjedniřa a kanřlera, řo by olympiřke hry wotewřil. To řo řta s řrotkim kłowem a pod wysřkanjom tnų řtotnųřaz. A hiřće tydžen něřř tute hry! Dženř řa tydžen řwjatocžne řkóncženje! Njeh řo pschecža a nadži je měra dopjelnja!

Se **Španiřteje** pschikhadžeja tajke a tajke powjeřće. Šchtož tu řajimuje, je pschedewšchēm to, s wotřal tajke hřoš = ne podawki mordowanja cžłowjekow, tež džėczi, palenje zyrkwirow a kłoščtrow a drugeho? Kař to mógno? Hdnž řem na wšchēm pořledku tute cžėmne mořny, kotrež tajkeho řa = mőža? Wotmořwa je: s bjesbőžnosće! Šchtož je antikřnřř wukřwaw, wužiwajo bolschewikow Esowjetriřteje řa pomoz = nitow, to řrawi wőřebje tam w Španiřteř k řnjam. Naj = hřošbnitche řobu, řchtož tam wohľadacž, řu drje nimo řylnje wobronjenų mlodnų hólřow řylnje wobronjene hólřy, ko = trež řu řobu wőřřjedž wojowanja, palenja, rubjenja. Tež tym s dotalneje řchpaniřteje wyschnošće, kofřř tute cžėmne mořny wólachu abo tola cžerpjachu, jako tu bėchu, počžina po wšchēm řdaczu řlė hęcž a hychu je rad řařo wotřyli. Šchpa = niřteřmu ludej dnřrimny pschecž, řo by hōřny rosřudne wojo = wanje pschicžlo abo tuto snutskowne wojowanje řo hewaw řkóncžilo, a wšchēm, řiř tam s našeho kraja hiřće pschebř = waja, řo njebřchu wot nich řane wopory wjazy řadane byř.

Bibliski pucžniř.

9. njedžela po řwjatej Trojizy, 9. augusta: Edžerž mje jako wotowe řornješchlo; pschikřny mje pod řhlódřkom řwojich řchidřkow. Psalm 17, 8. — Wón paře mje, wón dawa du = řchi mojej řhlėb řiwjenja, a s lubošnosću řwojej mje, hdnž řo modlu, cžiřche pschewořmje; na řelenej mje řuřny řesuř w = dži, wón wšchudžom pschi mni je, mje ničo njewobřhodži, mi nusa řana njebudže; wón paře mje. Kilian. (Zioniřke hłōřy, 292, 4.) — Matth. 6, 24. — 1. Pėtr 4, 8—11.

Póndžela, 10. augusta: Řecž teho Knjesa je cžiřta jako wupalene řlėbro. Psalm 12, 7. — K. 243, 8. — Psalm 119, 1—24. — řap. řř. 22, 17—30.

Wutoru, 11. augusta: Knježe Zebaoth, derje temu cžlo = wjekeř, kotryž řo na tebje řpuřčēja. Psalm 84, 13. — K. 479, 5. — 1. řam. 17, 12—25. — řap. řř. 23, 1—11.

Esřjeda, 12. augusta: ... řo wėczna hnada nařtacz bu = dže, a ty budžeř řwoju prawdu wobřwjerdžicž w njebjeřach. Psalm 89, 3. — K. 406, 1. — 1. řam. 17, 26—38. — řap. řř. 23, 12—21.

Šchwóřk, 13. augusta: Knježe, hdnž řa řo dopomnju twojich řudow wot řpočžatka řwėta, budu řa trořchřowanų. Psalm 119, 52. — K. 314. — 1. řam. 17, 39—58. — řap. řř. 23, 22—35.

Řjatt, 14. augusta: Wřchetož hlaj, řa řhřu řo řařo k wam wobřocžicž a na wař pohľadacž. řzech. 36, 9. — K. 674. — 1. řam. 18, 1—16. — řap. řř. 24, 1—9.

Esobota, 15. augusta: Džeczi džeczi budža twoje řkutři řhwalič a wo twojej mořny powjedacž. Psalm 145, 4. — 1. řam. 19, 1—12. — řeremia 7, 1—11. — O, kař krařne tvo = je mjeno, Knježe, mojej duřhi je; ač, řo břch řa řtajnje jeno řaspėwajřny řhwalik cže! Daj, řo džecžom twojoh' řluba tvo = řa cžecž by břřa luba. (Zioniřke hłōřy 376, 6).

Wřřowanje: řa 10. po řř.: ř. w ř. — řa 11. po řř.: ř. w ř. —